

Чорнобильський вітер по душах мете,

Чорнобильський пил на роки опадає.

Годинник життя безупинно іде.

...Лиш пам'ять, лиш пам'ять усе пам'ятає.

(Олена Матушек)

14 грудня в Україні – День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. В цей день 1986 року було завершено будівництво захисного саркофагу над зруйнованим четвертим енергоблоком ЧАЕС. Завдяки мужності та подвигу ліквідаторів наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції було зупинено ядерну катастрофу сучасної цивілізації. Вони втратили життя, здоров'я, своє щасливе майбутнє, але врятували світ, врятували нас.

І найвища нагорода для них – це наша пам'ять, пам'ять прийдешніх поколінь і вдячність. Пам'ятаймо та шануймо цих героїв не тільки 14 грудня, але завжди, коли доля зводить нас із ними.

Пам'ятаємо

Герої-ліквідатори

**За геройський подвиг в ім'я життя нинішніх і прийдешніх поколінь,
особисту мужність і самопожертву, виявлені у ліквідації аварії на
Чорнобильській АЕС, нагороджені (посмертно):**

АКИМОВ Олександр Федорович – начальник зміни 4-го енергоблока Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка

Акімов Олександр Федорович народився 6 травня 1953 року у м.Новосибірськ (Росія), у 1976 році закінчив Московський енергетичний інститут за фахом автоматизація теплоенергетичних процесів. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав у вересні 1979 року. Працював старшим інженером з управління турбінами, начальником зміни турбінного цеху. З 10.07.1984 року був призначений на посаду начальника зміни блоку.

В трагічну ніч на 26 квітня 1986 року Олександр Федорович виконував свої службові обов'язки начальника зміни 4-го енергоблоку. В перші години аварії, намагаючись встановити масштаби лиха та локалізувати його наслідки, працював мужньо, самовіддано та безстрашно. Помер 11 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

БАРАНОВ Анатолій Іванович – старший черговий електромонтер електричного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

орденом Октябрьской революции (СРСР)

Біографічна довідка

Баранов Анатолій Іванович народився 13 червня 1953 року у селі Н.Маячка Цюрупінського району Херсонської області. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав у червні 1978 року. Працював черговим електромонтером, майстром з ремонту акумуляторних

батареї, старшим черговим електромонтером електричного цеху. В 1982 році заочно закінчив Київський політехнічний інститут за фахом інженер-електрик. В ніч на 26 квітня 1986 року Баранов А.І. виконував свої службові обов'язки у складі 5 зміни електричного цеху. Він зумів перевести турбогенератори третього та четвертого енергоблоків з водороду на азот, що дало змогу відвернути вибух та пожежу в машинному залі. Ціною власного життя Анатолій Іванович разом з товаришами локалізували аварійну ситуацію на електроприладах, не дали пожежі перекинутися на інші блоки станції. Помер 20 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

БРАЖНИК В'ячеслав Степанович – машиніст парової турбіни турбінного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

орденом "Знак почета" (СРСР)

Біографічна довідка

Бражнік В'ячеслав Степанович народився 3 березня 1957 року у місті Атбасар Целіноградської області. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав у квітні 1979 року електромонтером електричного цеху, з жовтня 1980 року був переведений у турбінний цех, де працював машиністом-обхідником турбінного устаткування, машиністом парової турбіни.

Людина великої відповідальності і професійного обов'язку, В'ячеслав Степанович ретельно виконував свої службові зобов'язання, одним з перших прийняв участь у локалізації аварії і зробив все можливе, щоб запобігти розповсюдженню пожежі на АЕС, перекривши маслопровід, на якому були розірвані дренажі.

Помер 14 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ВАЩУК Микола Васильович – командир відділення 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні міста Прип'яті, Київська область

званням Герой України з удостоєнням ордена "Золота Зірка"

(Указ Президента України № 328/2006 від 21 квітня 2006 року)

Біографічна довідка

Ващук Микола Васильович народився 5 травня 1959 року в селі Велика Хайча Овруцького району Житомирської області. В органах внутрішніх справ з 1982р., сержант внутрішньої служби, командир відділення СВПЧ-6 з охорони м. Прип'ять.

Прибувши на місце аварії 26 квітня в 1 годину 35 хвилин, правильно оцінив обстановку і організував особовий склад для виконання бойових завдань. Встановивши автодрабину між 3-м і 4-м енергоблоками, особовий склад його відділення проклав робочу рукавну лінію на покриття машинного залу. Працюючи зі стовбуром на великій висоті, при високій температурі та сильній задимленості, особистим прикладом надихнув відділення на сміливі та рішучі дії. Помер 14 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ВЕРШИНІН Юрій Анатолійович – машиніст-обхідник парового обладнання турбінного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

орденом "Знак почета" (СРСР)

Біографічна довідка

Вершинін Юрій Анатолійович народився 25 травня 1959 року у селі Косино Зуївського району Кіровської області. У 1978 році закінчив Слов'янський енергобудівельний технікум. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав у липні 1983 року. Працював на посаді машиніста-обхідника турбінного обладнання 5 групи турбінного цеху.

В рокову ніч на 26 квітня 1986 року разом з товаришами-турбіністами, не шкодуючи свого життя, гасили вогнища пожеж у машинному залі, не даючи вогню розповсюдитись. Ціною власного життя Юрій Анатолійович разом з товаришами локалізували аварійну ситуацію та не дали пожежі перекинутися на інші блоки станції.

Помер 21 липня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ДЕГТЯРЕНКО Віктор Михайлович – черговий оператор реакторного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

орденом "Знак почета" (СРСР)

Біографічна довідка

Дегтяренко Віктор Михайлович народився 10 серпня 1954 року у місті Рязані. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав у серпні 1982 року електрослюсарем відділу охорони праці. З жовтня 1984 року працював оператором реакторного цеху.

Мужньо і самовіддано, разом з товаришами в рокову ніч Віктор Михайлович виконував свої обов'язки, рятував колег з-під завалів, нехтуючи смертельною небезпекою, гасив вогнища

пожеж.

Помер 19 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ІВАНЕНКО Катерина Олександрівна – працівник вневідомчої охорони

орденом Трудового Красного Знамени (СРСР)

Біографічна довідка

Іваненко Катерина Олександрівна народилась 20 вересня 1932 року в селі Нежихов Брагінського району Гомельської області. З 1983 року працювала у невідомчій охороні. Під час аварії перебувала на посту. О 5 ранку, отримавши дуже велику дозу опромінення, вийшла на дорогу, де її знайшли і привезли в лікарню.

Померла 26 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ІГНАТЕНКО Василь Іванович – командир відділення 6-ї самостійної

воєнізованої пожежної частини по охороні міста Прип'яті, Київська область

званням Герой України з удостоєнням ордена "Золота Зірка"

(Указ Президента України № 328/2006 від 21 квітня 2006 року)

відзнакою президента України - Хрест "За мужність"

(Указ Президента України №346/96 від 8 травня 1996 року)

орденом Красного знамени (СРСР)

Біографічна довідка

Ігнатенко Василь Іванович народився в селі Сперіжжя Брагінського району Гомельської області. В органи внутрішніх справ прийшов у 1982р. після служби в Радянській Армії. Старший сержант внутрішньої служби, командир відділення СВПЧ-6 з охорони м. Прип'ять. Прибувши на місце аварії 26 квітня в 1 годину 35 хвилин, правильно оцінив обстановку і організував особовий склад для виконання бойових завдань. Встановивши автодрабину між 3-м і 4-м енергоблоками, особовий склад його відділення проклав робочу рукавну лінію на покриття машинного залу. Працюючи зі стовбуром на великій висоті, при високій температурі та сильній задимленості, особистим прикладом надихнув відділення на сміливі та рішучі дії. Помер 14 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

КІБЕНОК Віктор Миколайович – начальник караулу 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні міста Прип'яті, Київська область

званням Герой Радянського Союзу з удостоєнням ордена Леніна

(Указ Президії Верховної Ради СРСР від 25 вересня 1986 року)

Біографічна довідка

Кібенюк Віктор Миколайович народився 17 лютого 1963 року в селищі Іванків Сірогозьського району Херсонської області. У 1984 році закінчив Черкаське пожежно-технічне училище. В органах внутрішніх справ з 1980 р. Працював пожежником ВПЧ-2 з охорони Чорнобильської АЕС. Після закінчення училища був призначений начальником варти СВПЧ-6 з охорони м.Прип'яті, лейтенант внутрішньої служби.

Прибув на місце аварії через 12 хвилин після вибуху, в 1 час 35 хвилин. На чолі ланки газодимозахисної служби провів розвідку в приміщеннях реакторного відділення. Особистим прикладом, мужніми діями надихав підлеглих на виконання бойових завдань, сміливо і рішуче вів боротьбу з вогнем.

Помер 14 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

КОНОВАЛ Юрій Іванович – черговий електромонтер електричного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

орденом "Знак почета" (СРСР)

Біографічна довідка

Коновал Юрій Іванович народився 1 січня 1942 року у місті Усть-Пристань Алтайського краю. В 1969 році закінчив Бережанський технікум механізації та електрифікації сільського господарства. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав у травні 1981 року на посаді старшого чергового електромонтера третього блоку електричного цеху.

В ніч на 26 квітня 1986 року виконував свої службові обов'язки у складі 5 зміни електричного цеху. Досвід і професіоналізм, безстрашність і героїзм показав Юрій Іванович в екстремальних умовах пожежі на четвертому блоці, ціною власного життя одним з перших прийняв удар ядерної аварії.

Помер 28 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

КУДРЯВЦЕВ Олександр Геннадійович – старший інженер управління реактором реакторного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка

Кудрявцев Олександр Геннадійович народився 11 грудня 1957 року у місті Кіров. В 1981 році закінчив Ленінградський політехнічний інститут. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав 15 квітня 1981 року на правах молодого фахівця на посаді оператора реакторного відділення реакторного цеху. З 7 липня 1981 року працював інженером управління блоком, постійно займався підвищенням свого професійного рівня, з листопада 1985 року стажувався на посаду старшого інженера управління реактором.

У перші години аварії на четвертому енергоблоці прийняв участь у її ліквідації, обстеженні обладнання реакторного відділення, забезпечив заходи щодо локалізації аварії та запобіганню її розповсюдження.

Помер 14 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

КУРГУЗ Анатолій Харлампійович – старший оператор реакторного цеху Чорнобильської АЕС

орденом Леніна (СРСР)

відзнакою президента України - Хрест "За мужність"

(Указ Президента України №298/96 від 26 квітня 1996 року)

Біографічна довідка

Кургуз Анатолій Харлампійович народився 12 червня 1957 року у селі Красновичі Унечського району Брянської області. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав 10 червня 1980 року оператором реакторного відділення 3-го блоку реакторного цеху, з квітня 1983 року працював старшим оператором центрального залу 3-го блоку реакторного цеху, а з січня 1986 року був переведений на 4-й блок старшим оператором.

В ніч на 26 квітня 1986 року Анатолій Харлампійович знаходився на своєму робочому місці (36 відмітка центрального залу), саме в епіцентрі вибуху, одержав смертельну дозу радіаційного опромінення і опалення. Незважаючи на страшні опіки, допомагав рятувати людей з-під завалів.

Помер 12 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ЛЕЛЕЧЕНКО Олександр Григорович – заступник начальника електричного цеху Чорнобильської АЕС, Київська область

орденом Леніна (СРСР)

званням Герой України з удостоєнням ордена "Золота Зірка"

(Указ Президента України № 328/2006 від 21 квітня 2006 року)

відзнакою президента України - Хрест "За мужність"

(Указ Президента України №298/96 від 26 квітня 1996 року)

Біографічна довідка

Лелеченко Олександр Григорович народився 26 липня 1938 року у селі Новоріхівка Лубенського району Полтавської області. В 1966 році закінчив електроенергетичний факультет Київського політехнічного інституту. На Чорнобильську АЕС прийшов 31 березня 1975 року на посаду начальника зміни електричного цеху. До цього часу працював старшим майстром Запорізької ГРЕС. З 1979 року був призначений заступником начальника електричного цеху з експлуатації.

В перші години аварії Олександра Григоровича було викликано на станцію. Одноособово прийняв заходи по відключенню віднезміщуючого обладнання електролізної станції четвертого енергоблоку. Організував забезпечення електропостачання обладнання систем безпеки і систем пожежогасіння. Вжив заходи до обстеження електрообладнання аварійного блоку і запобігання розповсюдження аварії на неушкоджені енергоблоки.

Помер 07 травня 1986 року від променевої хвороби в Київській лікарні.

ЛОПАТЮК Віктор Іванович – черговий електромонтер електричного цеху Чорнобильської АЕС

орденом Леніна (СРСР)

відзнакою президента України - Хрест "За мужність"

(Указ Президента України №298/96 від 26 квітня 1996 року)

Біографічна довідка

Лопатюк Віктор Іванович народився 22 серпня 1960 року у селі Лільов Чорнобильського району Київської області. У 1983 році закінчив Київський політехнічний інститут. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав з червня 1983 року електромонтером електричного цеху.

В ніч аварії працював старшим черговим електромонтером на четвертому блоці 5 зміни. В екстремальних обставинах зробив все можливе для локалізації аварійної ситуації на електрообладнанні. Чесно і до кінця виконав свій обов'язок ціною власного життя.

Помер 12 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ЛУЗГАНОВА Клавдія Іванівна – працівник вневідомчої охорони

орденом Трудового Красного Знамени (СРСР)

Біографічна довідка

Лузганова Клавдія Іванівна народилась 9 травня 1927 року. З 1971 року працювала на будівництві Чорнобильської АЕС, потім охоронником у вневідомчій охороні. Померла 31 липня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

НОВИК Олександр Васильович – машиніст-обхідник турбінного обладнання турбінного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка

Новик Олександр Васильович народився 11 серпня 1961 року у селі Городище Дубровицького району Рівненської області. У 1980 році закінчив Київський енергетичний технікум. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав 1 серпня 1980 року, після служби у збройних силах повернувся на ЧАЕС у 1985 році черговим слюсарем турбінного цеху. З лютого працював на посаді машиніста-обхідника турбінного обладнання 4 групи турбінного цеху.

В рокову ніч на 26 квітня 1986 року разом з товаришами-турбіністами, не шкодуючи свого життя, гасили вогнища пожеж у машинному залі, не даючи вогню розповсюдитися.

Помер 26 липня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ПЕРЕВОЗЧЕНКО Валерій Іванович – начальник зміни реакторного цеху
Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка

Перевозченко Валерій Іванович народився 6 травня 1947 року у місті Стародуб Брянської області. В 1970 році закінчив Вище військово-морське інженерне училище ім.Дзержинського за фахом спеціальні енергетичні установки. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав 30 квітня 1981 року. Працював старшим інженером з експлуатації, начальником зміни реакторного цеху.

В ніч на 26 квітня 1986 року виконував свої службові обов'язки начальника зміни реакторного цеху. В перші хвилини після вибуху на блоці кинувся на розшук підлеглих Ходемчука В.І. та Шашенка В.М., зв'язок з якими пропав. Оцінивши руйнівні наслідки вибуху, як досвідчений фізик, зрозумів, що реактора більше немає, що він перетворився в ядерний вулкан, що водою його не загасити і дії щодо запуску питних насосів, які подають воду в реактор марні, про що доповів начальнику зміни блоку. Ціною власного життя Валерій Іванович доклав зусиль намагаючись врятувати підлеглий персонал, проявив мужність та стійкість.

Помер 13 червня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ПЕРЧУК Костянтин Григорович – старший машиніст турбінного обладнання
турбінного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "Знак почета" (СРСР)

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка

Перчук Костянтин Григорович народився 23 листопада 1952 року у місті Магадан. В 1975 році закінчив Дніпродзержинський технікум промислового транспорту. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав 13 травня 1980 року черговим слюсарем, у червні 1983 року переведений машиністом парової турбіни турбінного цеху.

В трагічну ніч 26 квітня 1986 року він зробив все можливе і неможливе, щоб зменшити руйнуючу дію пожежі в машинному залі. Ціною власного життя намагався відсікти один з насосів з перебитою трубою, щоб зупинити витік води з деаераторів, що дало змогу зменшити страшні наслідки аварії для всієї станції.

Помер 20 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ПРАВИК Володимир Павлович – начальник караулу 2-ї воєнізованої пожежної частини по охороні Чорнобильської АЕС

званням Герой Радянського Союзу з удостоєнням ордена Леніна (СРСР)

(Указ Президії Верховної Ради СРСР від 25 вересня 1986 року)

Біографічна довідка

Правік Володимир Павлович народився 13 червня 1962 року в місті Чорнобилі Київської області. Після закінчення школи в 1979 році навчався у Черкаському пожежно-технічному училищі МВС СРСР, з якого був випущений в 1982 році в званні лейтенанта внутрішньої служби. Служив начальником варту 2-ї воєнізованої пожежної частини Управління внутрішніх справ Київського облвиконкому (охорона Чорнобильської АЕС).

Разом з іншими пожежними (В. Ігнатенко, В. Кибенком, Л. Телятниковим та ін.) брав участь у гасінні пожежі в перші години після аварії на Чорнобильській АЕС 26 квітня 1986 року. Під час гасіння отримав високу дозу опромінення, був відправлений на лікування в Москву, де і помер в 6-й клінічній лікарні 11 травня 1986 року від променевої хвороби.

ПРОСКУРЯКОВ Віктор Васильович – старший інженер реакторного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "Знак Почета" (СРСР)

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка

Проскуряков Віктор Васильович народився 9 квітня 1955 року у місті Свободний Амурської області. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав у 1982 році молодим фахівцем після закінчення Томського політехнічного інституту. Прийнятий на посаду оператора центрального залу реакторного цеху. За чотири роки ним пройдено шлях від оператора до старшого інженера управління реактором.

В перші години аварії на четвертому енергоблоці прийняв участь у ліквідації аварії, обстеженні обладнання реакторного відділення, забезпеченні заходів щодо локалізації аварії та запобіганню її розповсюдження.

Помер 17 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

СИТНИКОВ Анатолій Андрійович – заступник головного інженера по експлуатації Чорнобильської АЕС

орденом Леніна (СРСР)

відзнакою президента України - Хрест "За мужність"

(Указ Президента України №298/96 від 26 квітня 1996 року)

Біографічна довідка

Ситніков Анатолій Андрійович народився 20 січня 1940 року у селі Воскресенка Спаського району Приморського краю. В 1963 році закінчив Далекосхідний політехнічний інститут. На ЧАЕС працював з перших днів її заснування - з 15 травня 1975 року - на посаді заступника начальника зміни реакторно-турбінного цеху, а з 16 серпня 1985 року був призначений заступником головного інженера по експлуатації 1 черги. Як досвідченого фізика, Ситнікова А.А. було викликано в ніч аварії на станцію для участі в ліквідації аварії на 4-му енергоблоці. Анатолій Андрійович обстежив весь реакторний блок і центральний зал, піднімався на дах блоку "В". Він отримав 1500 рентгенів опромінення і помер від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні 31 травня 1986 року.

ТИТЕНОК Микола Іванович - пожежник 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні міста Прип'яті, Київська область

званням Герой України з удостоєнням ордена "Золота Зірка"

(Указ Президента України № 328/2006 від 21 квітня 2006 року)

відзнакою президента України - Хрест "За мужність"

(Указ Президента України №316/96 від 8 травня 1996 року)

орденом Красного Знамени (СРСР)

Біографічна довідка

Народився 5 грудня 1962 року в селищі Миколаївка Поліського району Київської області. Після середньої школи в 1980 році відразу ж вступив у Кронштатську мореплавну школу №42, а після її закінчення з червня 1981 по жовтень 1984 року служив у Військово-морському флоті мотористом першого класу. За час служби зарекомендував себе працьовитим, дисциплінованим. В органах внутрішніх справ з 1984 року. Працював пожежником 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини (СВПЧ-6) з охорони міста Прип'ять. Сумлінно ставився до виконання службових обов'язків і громадських доручень. Виявляв ініціативу і кмітливість.

26 квітня 1986 року о 1 годині 35 хвилин, прибувши на місце аварії після вибуху четвертого реактора Чорнобильської АЕС у складі чергового караулу, старшина М.І. Титенок приступив до гасіння пожежі. Незважаючи на небезпеку радіоактивного зараження, важкі умови, діяв сміливо й самовіддано, виявляючи при цьому професійну майстерність і відвагу. Поки

вистачало фізичних сил, М.І. Титенюк був на посту.

Внаслідок тривалого впливу високого рівня радіаційного опромінення, теплового виділення і задимлення вибув з бойових рядів і був госпіталізований. Лікувався в спеціальній клініці Москви, однак доза опромінення була надто високою. Помер 16 травня 1986 року.

ТІШУРА Володимир Іванович – старший пожежник відділення 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні міста Прип'яті, Київська область

званням Герой України з удостоєнням ордена "Золота Зірка"

(Указ Президента України № 328/2006 від 21 квітня 2006 року)

відзнакою президента України - Хрест "За мужність"

(Указ Президента України №316/96 від 8 травня 1996 року)

орденом Красного Знамени (СРСР)

Біографічна довідка

Тішура Володимир Іванович народився 15 грудня 1959 року на станції Північна Гатчинського району Ленінградської області. У 1974 році закінчив суднобудівне училище, 1977 році Хабаровське МПТУ-30. З липня 1977 по квітень 1978 року працював трубопроводчиком військової частини в Петропавловську. З 1978 по травень 1980 служив в Радянській армії командиром відділення. Після звільнення в запас з червня 1980 по червень 1981 року був слюсарем Чорнобильського міжрайонного виробничого управління газового господарства. за направленням цього колективу в грудні 1982 року став пожежником потім старшим пожежним СВПЧ - 6.

26 квітня 1986 року о 1 годині 35 хвилин, прибувши на місце аварії після вибуху четвертого реактора Чорнобильської АЕС у складі чергового караулу, діяв з боку пошкодженого активного боку реактора. Боровся з вогнем цілеспрямовано, сміливо в унісон зі своїми бойовими колегами. І тільки після прибуття додаткових сил пожежної охорони був виведений з бойового розрахунку.

Помер 10 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ТЕЛЯТНИКОВ Леонід Петрович – в 1986 році начальник 2-ї воєнізованої пожежної частини по охороні Чорнобильської АЕС, майор внутрішньої служби

званням Герой Радянського Союзу з удостоєнням ордена Леніна (СРСР)

(Указ Президії Верховної Ради СРСР від 25 вересня 1986 року)

відзнакою президента України - Хрест "За мужність"

(Указ Президента України №298/96 від 26 квітня 1996 року)

Біографічна довідка

Телятников Леонід Петрович народився в селищі Введенка Мендигаринського району Кустанайської області. Після закінчення школи працював електриком на авторемонтному заводі. У 1968 році поступив в пожежно-технічне училище в м.Свердловську, згодом закінчив Вищу інженерну пожежно-технічну школу в Москві. Кілька років працював в протипожежній службі Кустаная, а з 1982 року - на Київщині. У 1983 році був призначений начальником воєнізованої пожежної частини № 2 по охороні Чорнобильської АЕС. Спеціаліст першого класу.

Майор внутрішньої служби Л.П.Телятников разом з іншими пожежними (В. Ігнатенко, В. Кибенком, В. Правиком та ін.) брав участь у гасінні пожежі в перші години після аварії на Чорнобильській АЕС 26 квітня 1986 року. Під час гасіння отримав високу дозу опромінення. З осені 1986 року жив і працював у Києві. Після проходження лікування продовжив службу у Внутрішніх військах МВС СРСР, після розпаду Радянського Союзу - у Внутрішніх військах України. В 1995 році в званні генерал – майора внутрішньої служби пішов на пенсію. З 1998 року очолював Добровільне пожежне товариство Києва. Помер 2 грудня 2004 року у Києві.

ТОПТУНОВ Леонід Федорович – старший інженер управління реактором реакторного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка (Указ Президента України №346/96а довідка)

Топтунов Леонід Федорович народився 16 серпня 1960 року у селі Миколаївка Буринського району Сумської області. В 1983 році закінчив Московський інженерно-фізичний інститут за фахом атомні електростанції та установки. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав 31 березня 1983 року молодим спеціалістом після закінчення інституту. Працював інженером управління блоком та старшим інженером управління реактором реакторного цеху.

В трагічну ніч 26 квітня 1986 року працював на блочному щиті управління 4-го енергоблоку. В перші години аварії самовіддано та безстрашно виконував роботи з локалізації аварії. Помер 14 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ХОДЕМЧУК Валерій Ілліч – старший оператор головного циркуляційного насоса 4-го енергоблоку реакторного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка

Ходемчук Валерій Ілліч народився 24 березня 1951 року у селі Крапивня Іванківського району Київської області. На Чорнобильській АЕС розпочав свою трудову діяльність 4 вересня 1973 року. Працював машиністом котлів, старшим машиністом котлів цеху теплових та підземних комунікацій, оператором 6 групи, старшим оператором 7 групи головного циркуляційного насоса 4-го енергоблоку реакторного цеху.

В ніч на 26 квітня 1986 року Валерій Іванович став найпершим, у кого зупинилося серце в мить страшного вибуху. Четвертий блок назавжди став для нього і могилою, і пам'яттю.

ШАПОВАЛОВ Анатолій Іванович – старший черговий електромонтер електричного цеху Чорнобильської АЕС

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

орденом "Дружби народів" (СРСР)

Біографічна довідка

Шаповалов Анатолій Іванович народився 6 квітня 1940 року у місті Кіровограді. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав 5 квітня 1978 року. Працював електромонтером релейного захисту та автоматики, у лютому 1986 року був переведений старшим черговим електромонтером електричного цеху.

В ніч на 26 квітня 1986 року виконував свої службові обов'язки у складі 5 зміни електричного цеху. Ціною власного життя разом з товаришами локалізували аварійну ситуацію на електроприладах станції, не дали пожежі перекинутися на інші блоки станції.

Помер 19 травня 1986 року від променевої хвороби в 6-й Московській клінічній лікарні.

ШАШЕНОК Володимир Миколайович - інженер з налагодження підприємства "Смоленськатоменергоналадження"

орденом "Знак Почета" (СРСР)

орденом "За мужність" III ступеня

(Указ Президента України №1156/2008 від 12 грудня 2008 року)

Біографічна довідка

Народився 21 квітня 1951 року у селі Щуча Гребля Бахмацького району Чернігівської області.

В 1970 році закінчив Конотопський індустріальний технікум. Трудову діяльність на Чорнобильській АЕС розпочав у серпні 1980 року. Працював налагоджувальником контрольно-вимірювальних приладів та автоматики 5, 6 розрядів цеху налагоджування та випробувань. Звільнився 2 квітня по переводу на підприємство "Смоленськатоменергоналадження" згідно з наказом "Союзатоменерго" від 29.03.1984 № 80.

На Чорнобильську АЕС Шашенок В.М. був направлений для участі у випробуваннях на четвертому енергоблоці. В ніч на 26 квітня 1986 року знаходився у приміщенні деаераторної етажерки, де здійснював контроль параметрів систем та устаткування енергоблока. В результаті руйнування будівельних конструкцій під час вибуху він отримав чисельні поранення та опіки, від яких помер.

**ТРАГЕДІЯ
ПОДВИГ
ПОПЕРЕДЖЕННЯ**

14 грудня

**ДЕНЬ
ВШАНУВАННЯ
ЛІКВІДАТОРІВ
НАСЛІДКІВ
АВАРІЇ
НА ЧАЕС**

КРАМАТОРСЬКА
МІСЬКА
РАДА